

TRIBUNALUL V

SUAȚIA CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
SENȚINȚA Nr. 7/CAF

Sedintă publică din 11 martie 2006

Tribunalul compus din:

Președinte : *[Signature]*Grefier : *[Signature]*

Pe rol fiind soluționarea acțiunii formulată de reclamantul Dinu Nicolae, domiciliat în Sm. Valea, Alcan Viorel nr. 1, bloc 1, sc. A, etaj 1, ap. 7, jud. Vâlcea, în contrădictoriu cu DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚelor PUBLICE - D.G.F.P., cu sediul în București, str. 1 Decembrie 1989 nr. 17, jud. Ilfov, și S.C. "URZICENI" S.R.L. cu sediul în Urziceni, str. Lucei nr. 2, Platforma Chimică, jud. Vâlcea.

La apelul nominal făcut în sedință publică a răspuns reclamantul Dinu Nicolae, personal și consilier juridic Pirnea Denisa pentru D.G.F.P. S.R.L., lipsă fiind S.C."

Procedura de citare este îndeplinită legal.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de sedință, după care, reprezentanta D.G.F.P. depune la dosar copia deciziei nr. 11/R-CM din 17 ianuarie 2006 pronunțată de Curtea de Apel Pitești în dosarul nr. 1/GIV/2004.

La întrebarea instanței, părțile prezente arată că nu mai au alte cereri și formular sau alte probe de administrat în cauză.

Instanța constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond.

Reclamantul Dinu Nicolae având cuvântul solicită admitemea acțiunii astfel cum a fost precizat. Depune la dosar concluzii scrise cărora le dă citire și în sedință publică. Nu solicită cheltuieli de judecată.

Consilier juridic Pirnea Denisa având cuvântul pentru D.G.F.P. depune concluzii de respingere a acțiunii și menținerea ca legală și temeinică a deciziei contestate, conform întâmpinării formulată în cauză.

TRIBUNALUL

Deliberând, constată următoarele:

Prin acțiunea înregistrată la nr. 2 din 5.01.2006, reclamantul DINU NICOLAE în contrădictoriu cu părțea D.G.F.P. a cerut anularea deciziei nr. 81 din 14.02.2005, ca fiind netemeinică și nelegală și acordarea drepturilor revendicate (calcularea impozitului pe venitul global pe anul 2004 conform prevederilor art. 90 alin. 1 din Legea nr. 571/2003 și restituirea sumelor de bani cuvenite la data efectuării plății și la plată cheltuielilor de judecată).

In motivarea acțiunii reclamantul a invocat, în principal, în mod cresit organul fiscal nu e inclus în venitul global suma de lei, reprezentând compensații bănesti primite în urma concedierii colective și obținută prin sentința civilă nr. 7/2004 pronunțată de Tribunalul.

Prin decizia etecată părâte a respins contestația formulată de reclamant împotriva deciziei de impunere anuală nr. din 2005 emisă de Administrația Finanțelor Publice a municipiului Rm. Vâlcea, motivat de faptul că în masă impozabil sunt incluse numai veniturile de natură salarială nu și veniturile stabilite prin hotărâri judecătorești reprezentând plăti compensatorii primite de personalul ale căror contracte de muncă au fost desfăcute ca urmare a concedierilor colective.

A susținut reclamantul că părâte a interpretat și aplicat eronat normele legale în domeniu făcând confuzie între categoriile veniturii impozabile și cele nesupuse impoziției. Instituția fiscală nu a sesizat că prin sentința civilă nr. 7/2004 instanța a dispus să se acorde drepturile bănesti stabilite prin Raportul suplimentar de expertiză contabilă și care sunt produsul dintre numărul de salarii brute și salariul mediu brut pe societate căruia i s-a aplicat baremul lunăr de impozitare prevăzut de O.M.F.nr. 1848/2003 în baza art.45 alin.1 din Legea nr.571/2003, fiind considerate venituri din salarii sau asimilate salariilor, potrivit art.56 alin.2 din Legea nr.571/2003 corroborat cu pct.84 lit.m și o din H.G.44/2004.

A susținut reclamantul că invocarea de către D.G.F.P. a prevederilor art.59 din Legea nr.571/2003 este inadecvată deoarece acest text de lege vizează salariile sau diferențele de salarii stabilite în baza unor hotărâri judecătorești rămase definitive și irrevochabile, cărora li se aplică impozitul final de 20% care se reține la sursă și nu se globalizează, ceea ce nu este cazul în sprijn.

In susținerea acțiunii, reclamantul a depus la dosar înscrișuri. (filele 3-20).

Acțiunea a fost legal timbrată conform înscrișului de la fila 27 dosar.

La primul termen de judecată reclamantul și-a precizat acțiunea în sensul introducerii în cauză, în calitate de părâtă, și citarea în aceeași calitate a S.C."...S.A." a pentru ca aceasta să fie obligată la întocmirea și remiterea către reclamant a fișei fiscale în care să fie menționate venitul realizat în anul 2004 și impozitul reținut.

D.G.F.P. a depus la dosar întâmpinare prin care a cerut respingerea acțiunii motivat, în principal, pe argumentele ce urmează:

Veniturile supuse impozitului pe venit sunt, potrivit art.56 din Legea nr.571/2003 lit.b, venituri din salarii și reprezentă teate veniturile în bani și/sau în natură obținute de o persoană fizică ce desfășoară o activitate în baza unui contract individual de muncă sau a unui statut special prevăzut de lege, indiferent de perioada la care se referă, de denumirea veniturilor ori de forma sub care ele se acordă inclusiv indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă.

Suma incasată de reclamant cu titlul de plăti compensatorii și a cărei globalizare de solicită nu reprezintă venit din salariu în sensul textului de lege menționat.

Potrivit art.56 alin.4 lit.j din aceeași lege, sumele reprezentând plăti compensatorii, calculate pe baza salariilor medii nete pe următoare, primite de persoanele ale căror contracte individuale de muncă au fost desfășurate ca urmare a concedierilor colective, nu sunt incluse în veniturile salariale și nu sunt impozabile.

In consecință, în vederea stabilitării impozitului pe venit, în masă impozabil sunt incluse numai veniturile de natură salarială nu și veniturile salariale stabilite prin hotărâri judecătorești, reprezentând plăti compensatorii primite de persoanele ale căror contracte de muncă au fost desfășurate ca urmare a concedierii colective.

A precizat părăta că suma incasată de reclamant a fost impozitată la surse de către angajator conform art.59 Cod fiscal.

Examinând acțiunea în raport de motivele invocate și de prevederile legale aplicabile, instanța retine că aceasta este nefondată pentru considerentele ce urmează:

Prin acțiunea formulată, așa cum a fost precizată, reclamantul a cerut anularea deciziei nr. 11.2005 emisă de părăta D.G.F.P.

„obligarea acesteia să calculeze impozitul pe venitul global pe anul 2004, să reactualizeze sumele de bani cuvenite la date efectuării plății și obligarea părăstei S.C. „S.A. „ la întocmirea și remitterea către reclamant a fisiei fiscale privind venitul realizat de aceasta în anul 2004 și impozitul reținut.

A susținut reclamantul că în mod gresit organul fiscal nu a inclus în venitul global realizat de el în anul 2004 suma de 1.100.000 lei, reprezentând compensații bănești primite în urma concedierilor colective și pe care a obținut-o prin sentința civilă nr. 1/2004 pronuntată de Tribunalul V.

Din această hotărâre (fișe 11 desăr) reiese că S.C. „U.S.O.“ S.A. „ a fost obligată la plată către reclamantul Dinu Nicolae a sume de 1.100.000 lei reprezentând drepturi bănești compensatorii stabilite prin art.23 și 25 din contractul colectiv de muncă (1-10 salarii medii plătite printr-o societate, în raport de vechimea în muncă).

Suma de 1.100.000 lei este compusă din 1.000.000 lei reprezentând drepturi compensatorii nete și din 100.000 lei reprezentând

ficientul de inflatie calculat asupra drepturilor compensatorii te pe perioada iunie 2003 - martie 2004.

Sentința civilă nr. 21.2004 a devenit irevocabilă urmăre pronuntările deciziei nr.11 din 11.01.2006 de către Curtea de Apel Pitești (filele 44-50 dosar), prin care au fost respinse recursurile declarate împotriva acesteia.

Față de cele de mai sus, susținerea reclamentului în sensul că prin sentință civilă menționată s-au acordat drepturi compensatorii brute nu are suport în inscrișurile existente la dosar.

Așa cum rezultă din Raportul suplimentar de expertiză contabilă, (fie 16 dosar) la totalul drepturilor bănești brute (6924000 lei) s-a aplicat impozitul conform art.56 alin.2 lit.j din Legea nr. 571/2003 (10% din lei), rezultând drepturile compensatorii nete de 6231600 lei.

Potrivit art.56 alin.4 lit.j din Codul fiscal, sumele reprezentând plăți compensatorii calculate pe baza salariilor medii nete pe unitate primite de persoanele ale căror contracte individuale de muncă au fost desfășurate ca urmare a concedierilor colective nu sunt incluse în veniturile salariale și nu sunt impozabile în înțelesul impozitului pe venit.

Că atare, aceste sume nu se includ în venitul anual global asupra căruia se calculează impozitul pe venitul anual global.

De reținut este și faptul că modul în care s-au calculat și acordat drepturile compensatorii nete excede competenței instanței de contencios administrativ.

Reclamentul având posibilitatea exercitării căilor de atac ordinare și extraordinare împotriva hotărârii pronunțată de instanță specializată în soluționarea conflictelor de muncă în situația în care ar considerat că drepturile compensatorii nete nu au fost stabilite și calculate conform prevederilor art.56 alin.4 lit.j din Legea nr.571/2003. (pe baza salariilor medii nete pe unitate).

Pe cele de consecință, față de cele de mai sus, instanța reține că decizia de impunere nr.331/10.01.2005 a fost corect întocmită și, în mod temeinic și legal, părțile a respins prin decizie a cărei anulare se cere contestația formulată de reclamant.

Pentru aceste considerente, tribunalul va respinge capitolul de scrisoare privind anularea deciziei nr.331/2005 emisă de părătei D.G.F.P., vă fiind nefințătoare.

Referitor la capitolul de acțiune prin care s-a cerut obligarea părătei D.G.F.P. la reactualizarea sumelor de bani cuvenite la date efectuării plății, instanța îl va respinge motivat, sub un prim aspect, că această părătă nu are obligația legală de a efectua reactualizări și de a //.

, și că reclamantului diferențele rezultate, acesta obligație revenind fostului angajator.

De altfel, reclamantul are dreptul legal de a solicita instanței competente, printr-o acțiune în pretentii, reactualizarea sumelor și nu instanței de contencios administrativ care nu are competență materială să solutioneze o astfel de cerere.

Cât privește capitolul de acțiune prin care se cere obligarea parției S.C."S.A." la întocmirea și remiterea către reclamant a fișei fiscale pe anul 2004.

Potrivit art.63 din Codul fiscal, fișa fiscală este actul administrativ fiscal care cuprinde informații referitoare la calculul impozitului pe veniturile din salarii și se întocmeste anual de către angajator.

Intrucât în anul 2004 reclamantul nu mai avea calitatea de angajat în cadrul acestei parțe, în raporturile sale de muncă cu S.C. "S.A." s-a înscris în data de 15.05.2003, iar suma de

lei nu reprezintă venituri salariale conform art.56 alin.4 lit.d Cod fiscal, instanța va respinge și acest capitol de acțiune ca neîntemeliat, parția neavând obligația legală de a întocmi fișă fiscală pe anul 2004 reclamantului care nu mai era angajatul său.

Cât privește cheltuielile de judecătă, în sedințe publică din 14.03.2005 reclamantul a susținut că nu le mai solicită, fapt pentru care instanța va lua act de acestă renunțare.

Pentru considerențele de mai sus și în temeiul art.18 din Lege nr.554/2004, instanța va respinge acțiunee așa cum a fost precizat.

PENTRU ACESTE MOTIV

IN NUMELX LEGII

HOTAKAYTR:

Respinge ca neîntemeliată, așa cum a fost precizat, acțiunea formulată de reclamantul "S.A.", cu domiciliul în Rm. 100, str. Alecu Russo nr. 11, bloc N. 1, sc. 1, etaj 1, ap. 1, județul Bihor, în contradicție cu opiniile DIRECTIA GENERALA A FINANȚelor PUBLICE, cu sediul în București, str. Ștefan cel Mare nr. 1, județul București și S.C. "S.A." cu sediul în București, str. Ștefan cel Mare nr. 2, județul București, privind anularea deciziei nr. 111/11.03.2005 emisă de parția D.G.F.P. și privind obligarea acestei parțe la calcularea impozitului pe venitul global pe anul 2004 și la reactualizarea sumelor de bani cuvenite la data efectuării plății și ocliarea parției "S.A." la întocmirea și remiterea către reclamant a fișei fiscale privind venitul realizat în anul 2004 și impozitul retinut.

În act că reclamantul nu mai solicită cheltuieli de judecătă. Definitiv.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în sedință publică estezi 14 martie 2006.

PRESRIBINTR

GHEORGHE